

Sygn. akt IX U 1008/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania H. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 17 maja 2018 r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu H. G. prawo do ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS począwszy od dnia (...)
- zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1008/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 17.5.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu H. G. (G.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy uwzględnieniu odtworzonych zarobków z okresu zatrudnienia w KWK „1 M.” z lat 1975-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się (...)

Od 28.6.1995r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z lat 1982-1987 .Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 319,22 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu.

(...). ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o przeliczenie wyniósł 232,09 %.

(dowód: akta rentowe, w szczególności druk Rp-7 odnośnie zarobków ubezpieczonego z lat 1982 - 1987, świadectwo z KWK 1 M. z dnia 2.01.1996r., złożone druki Rp-7 z lat 1980 - 1995)

Ubezpieczony ukończył Technikum Górniczo - Mechaniczne w R..

Od 2.07.1970 do 31.12.1995 r. pracował w KWK „(...)” jako ślusarz pod ziemią na Oddziale GZ, był to oddział zabudów. Od 1.06.1972 ubezpieczony był dozorcą zabudów, od 1.02.1974r. miał z tego tytułu dodatek funkcyjny 600 zł z wynagrodzeniem 4.000 zł., od 1.04.1977r. był sztygarem zmianowym zabudów z dodatkiem funkcyjnym 1.000zł i z wynagrodzeniem zasadniczym 4.300 zł, od 1.09.1978 dodatek funkcyjny został zwiększony do 1.500 zł, a wynagrodzenie zasadnicze wzrosło do 4.600 zł, od 1.11. 1979r. dodatek funkcyjny wynosił 2.000zł a wynagrodzenie 5.300zł.

W latach 1975 - 1979 ubezpieczony pracował w systemie trzymianowym, w 2 obowiązkowe niedziele, pracował we wszystkie soboty.

W czerwcu 1975r. zawarł związek małżeński i od lipca 1975 miał pełny deputat węglowy. Wcześniej otrzymywał 2 tony deputatu węglowego.

Ubezpieczony miał stały dodatek z tytułu pracy w warunkach niebezpiecznych tzw. gazowy, gdyż kopalnia „(...)” była kopalnią (...) stopnia zagrożenia metanowego. Otrzymywał również dodatki z Karty Górnika, dodatek pyłowy, gdyż przy pracy wykonywanej przy zbrojeniu ścian zawsze było zapylenie.

(dowód: legitymacja ubezpieczeniowa o nr (...), wystawiona 5.11.1970r., w szczególności zapisy odnośnie zwolnień lekarskich ubezpieczonego w spornym okresie, akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...) w szczególności karta wynagrodzenia odwołującego, z której wynika, iż odwołujący od 1.02.1974 pracując jako dozorca zabudowy miał wynagrodzenie 4.000,00zł i dodatek funkcyjny 600,00 zł, od 1.04.1977 pracując jako sztygar zmianowy zabudowy miał wynagrodzenie 4.300,00 zł, dodatek funkcyjny 1.000,00 zł, od 1.09.1978 jego wynagrodzenie wynosiło 4.600,00 zł, dodatek funkcyjny 1.500zł i od 1.11.1979 wynagrodzenie ubezpieczonego wynosiło 5.300,00 zł, dodatek funkcyjny 2.000,00 zł, karty zasiłkowe odwołującego z KWK „(...)” z zapisami odnośnie wysokości zasiłków pobieranych

przez odwołującego w spornym okresie oraz ustalonych podstaw wymiaru tych zasiłków, w tym karta zasiłkowa odwołującego z KWK (...) z której wynika, iż w spornym okresie ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim jedynie od 2.03.1976 do 10.03.1976, za który to okres otrzymał 1.760,00zł zasiłku chorobowego, obliczonego z wynagrodzenia z lutego 1976, które to wynagrodzenie wynosiło 7.334,00 zł, potem kolejne zwolnienie lekarskie dopiero w roku 1982, pismo (...) S.A. Oddział w D. z dnia 27.07.2018r., druk Rp-7 za okres zatrudnienia odwołującego w KWK (...) od 1980r. do 1999r. z podaniem wszystkich składników płacowych, tj. Barbórki, 13-tki, 14-tki, deputatu węglowego i innych dodatków k. 23, 24 akt, zeznania świadków M. K. i A. G. , zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 35 a.s.)

Sąd postanowił zobowiązać organ rentowy do ponownego przeliczenia emerytury odwołującego, przy uwzględnieniu art. 110 a ustawy emerytalno - rentowej, biorąc pod uwagę 20 najkorzystniejszych lat ubezpieczonego tj. lat 1975 - 1995, po uprzednim odtworzeniu wysokości zarobków odwołującego z lat pracy w KWK(...) tj. lat 1975 - 1979 w oparciu o dane odnośnie wynagradzania zawarte w aktach osobowych, tj. w karcie wynagrodzeń odwołującego i karcie zasiłkowej, biorąc pod uwagę, iż odwołujący pracował w systemie trzymianowy, we wszystkie soboty i 2 niedziele w miesiącu, z wynagrodzeniem od 1.01.1975 - 4.000zł i dodatkiem funkcyjnym 600 zł, jak wynika z karty zasiłkowej w lutym 1976r. jego zarobek wyniósł 7.334zł, w latach 1975 - 1979 miał tylko jedno zwolnienie lekarskie od 2.03.1976 do 10.03.1976, od 1.04.1977r. wynagrodzenie odwołującego wynosiło 4.300zł, dodatek funkcyjny 1000zł , od 1.09.1978r wynagrodzenie odwołującego wynosiło 4.600 zł, dodatek funkcyjny 1.500 zł, od 1.11.1979 wynagrodzenie odwołującego wynosiło 5.300zł, dodatek funkcyjny 2.000 zł, do czerwca 1975 otrzymywał 2 tony deputatu węglowego, od 1.07.1975 otrzymywał 8 ton deputatu węglowego oraz w latach 1975 - 1979 stale otrzymywał dodatek z tytułu pracy w warunkach niebezpiecznych z tytułu IV stopnia zagrożenia metanowego oraz przy wliczeniu odwołującemu dodatku z karty Górnika, za wyjątkiem marca 1976 dodatki te winny być zgodnie z Kartą Górnika w podwójnej wysokości, przy uwzględnieniu dodatków z tytułu pracy zmianowej i wynagrodzenia odwołującego wynikającego z druków Rp-7 z lat 1980 – 1995.

Według wyliczenia organu rentowego wynagrodzenie ubezpieczonego wynosiło:

- Za rok 1975 – 57 950 zł
- Za rok 1976- 62 758,58 zł
- Za rok 1977-65 900 zł
- Za rok 1978 – 71 200 zł
- Za rok 1979- 80 000 zł,

a wwpw z 20 najkorzystniejszych lat z uwzględnieniem zarobków przypadających w części po przyznaniu prawa do emerytury wynosi 249,04%.

(dowód: księgowe wyliczenia organu rentowego, k. 39-42 akt)

W wyliczeniu zarobków dokonany przez ZUS brak jest uwzględnienia wynagrodzenia z Karty Górnika, dodatku za pracę w systemie trzymianowym, dodatku w warunkach niebezpiecznych, wynagrodzenia z tytułu pracy w soboty i niedziele.

Zatem Sąd doliczył do zarobków ustalonych przez ZUS z lat 1975 - 1979 brakującą Kartę Górnika biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy w górnictwie w spornym okresie.

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 20.10.1973r. od 1.01.1973r. wysokość dodatków z tytułu Karty Górnika, po przepracowaniu 2 lat wynosiła 15 % wynagrodzenia zasadniczego, a po przepracowaniu 5 lat wynosiła 20 % wynagrodzenia zasadniczego.

Zgodnie z uchwałą Nr 230/1974 w sprawie zmian w zasadach wypłaty specjalnych wynagrodzeń z Karty Górnika, w szczególności § 1 pkt. 4 ust., 1 za efektywnie przepracowany czas pracy w poszczególnych miesiącach pracownikom przysługiwała podwójna Karta Górnika.

Ubezpieczony pracował od 2.07.1970r. , a więc w dniu 2.07. 1975r. miał 5 lat pracy w górnictwie.

Sąd obliczył Kartę Górnika w ten sposób, iż:

- w roku 1975 do czerwca wliczył Kartę Górnika w wysokości 15 % wynagrodzenia zasadniczego, w podwójnej jej wysokości, gdyż ubezpieczony miał efektywnie przepracowane wszystkie dni, co wynika z karty zasiłkowej i za ten okres podwójna Karta Górnika wynosiła od stycznia do czerwca 8.280zł, natomiast od lipca wysokość Karty Górnika, jako iż przepracowane zostało 5 lat pracy, wynosiła 20 % wynagrodzenia zasadniczego, co daje za okres od lipca do grudnia 1975r. 11.040zł, a więc dodatkowo z tytułu Karty Górnika do wynagrodzenia wraz z deputatem węglowym obliczonego przez ZUS należy doliczyć kwotę 19.320zł, co daje łącznie 77.270 zł i wwpw 164,56 %.
- w roku 1976 ubezpieczony miał efektywnie przepracowane wszystkie dniówki i Sąd doliczył 20 % wynagrodzenia zasadniczego z tytułu Karty Górnika w podwójnej wysokości, tj. dodatkowo kwotę 18.400 zł co łącznie daje kwotę 81.158,58 zł , a zatem wwpw za ten rok wyniósł 157,98 %.
- w roku 1977 z tytułu Karty Górnika w podwójnej wysokości jest to kwota 24.600 zł liczona jako 20 % wynagrodzenia zasadniczego razy 2, co łącznie daje kwotę 90.500 zł i wwpw 164,09 %.
- w roku 1978 z tytułu podwójnej Karty Górnika Sąd dodatkowo doliczył kwotę 26.720 zł, co łącznie daje 97,920 zł i wwpw 166,97 %.
- w roku 1979 z tytułu podwójnej Karty Górnika Sąd doliczył 30.240 zł, co łącznie daje kwotę 110,240 zł i tym samym wwpw 172,45 %.

Biorąc pod uwagę wyliczenia Sądu jw. i druki Rp-7 ubezpieczonego najkorzystniejsze wskaźniki z 20 lat to wskaźniki z lat 1975, 1977 - 1995.

1975- 164,56%

1977-164,09%

1978-166,97%

1979-172,45%

1980-264,44%

1981-230,76 %

1982-331,96%

1983-308,37%

1984-288,69%

1985-329,24%

1986-352,93%

1987-326,09%

1988-267,13%

1989-237,51%

1990-268,65%

1991-234,86%

1992-240%

1993-259,50%

1994-292,50%

1995-256,09%

Łączna suma wysokości tych wskaźników z 20 najkorzystniejszych lat wynosi 5.156,76, co podzielone przez 20 daje wppw w wysokości 257,84 %.

Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę dokonania ustaleń faktycznych.

Strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Zdaniem Sądu ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przekracza 250%.

Jak najbardziej zasadnym jest uwzględnienie w wyliczonym wynagrodzeniu ubezpieczonego za sporne lata 1975-1979 wynagrodzenia z Karty Górnika, co wprost wynika z uchwały Rady Ministrów z dnia 20.10.1973r. Podwójne wynagrodzenie z Karty Górnika przysługiwało zaś za efektywne przepracowanie wszystkich dni określonych w harmonogramie z zaliczeniem dni wolnych udzielonych z tytułu skracania czasu pracy, urlopu wypoczynkowego, szkoleń BHP, okresowych badań lekarskich i kursów specjalistycznych, wtedy wypłatę zwiększało się o 100%, co zostało zastosowane do okresów pracy ubezpieczonego, w których ubezpieczony nie korzystał ze zwolnień lekarskich. Ponadto orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Katowicach nie kwestionuje wliczania wynagrodzenia z Karty Górnika do podstawy wymiaru odtwarzanych zarobków.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, przy uwzględnieniu w odtwarzanym wynagrodzeniu ubezpieczonego wynagrodzenia z Karty Górnika wynosi 257,84 %, okazał się więc być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej od miesiąca złożenia wniosku w tym zakresie, tj. od (...)

Wobec ustalenia wwpw na poziomie 257,84 %, przy dodatkowym uwzględnieniu tylko wynagrodzenia z Karty Górnika Sąd nie doliczał już do wynagrodzenia ubezpieczonego takich składników wynagrodzenia jak: dodatku za pracę w systemie trzymianowym, dodatku w warunkach niebezpiecznych, wynagrodzenia z tytułu pracy w soboty i niedziele.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015, poz. 1804) zasądził od organu rentowego kwotę 180,00zł na rzecz ubezpieczonego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia